

afstandskravet sættes ned, og Fremskridtspartiet foreslår, at de 300 m sættes ned til 150 m, og at kommunalbestyrelsen kan dispensere ned til 50 m, samt at amterne skal spørges, hvis der går under 50 m.

Nedsættelsen af afstandskravet kan kun ske inden for egen grund, hvorimod afstanden til naboens brøndboring eller en fælles vandværksbrønd og boring stadig kan kræves opretholdt på de 300 m.

Fremskridtspartiet vil kunne støtte lovforslaget, såfremt ministeren giver tilsagn om at ændre bekendtgørelsen om spildevandstiladelser m.v. efter miljøbeskyttelseslovens kapitel 3 og 4 som foreslået.

Fremskridtspartiet mener, at hvis kravet på 300 m opretholdes, vil mange grundejere komme i den situation, at de gerne vil etablere et nedsivningsanlæg, men at det ikke kan placeres på deres ejendom uden at komme for tæt på vandindvindingsanlægget. De må derfor vælge mellem at nedlægge deres brønd eller boring og tilslutte sig et fælles vandværk eller ikke at forbedre deres spildevandsrensning. Eller de må tilslutte sig fælles kloakforsyning eller lave minirensningsanlæg, hvilket vil gøre det uforholdsmæssigt dyrt at bo på landet.

Man skal i forvejen være forsigtig med at påbyde unødvendige foranstaltninger, som vil gøre det endnu dyrere at bo på landet. De tiltag, regeringen har påført ikke mindst landbefolkningen med grønne afgifter på vand, både når det føres ind og ud, gør, at det i forvejen er blevet dyrt at bo på landet. Fremskridtspartiets holdning er nu som før, at der skal være en rimelig rensning af spildevandet, således at der ikke forurenes mere end nødvendigt, men det skal gøres med omhu og omtanke. Fremskridtspartiet ønsker, at så mange som muligt kan bevare deres egen brønd, boring, septiktank og nedsivningsanlæg. Det er det bedste for økonomien, det bedste for naturen og dermed det bedste for samfundet.

Fremskridtspartiet er i øvrigt både skuffet, forbavset og forundret over, at miljø- og energiministeren er så forhippet på at indgå forlig med ventrefløjspartierne, at ministeren helt ignorerer de øvrige partier i Folketinget. Ministeren indgik forlig med Socialistisk Folkeparti og Enhedslisten allerede den 21. februar 1997 på et tidspunkt, hvor der kun var svaret på en brøkdæl af de ca. 120 spørgsmål, der var stillet, og hvor under halvdelen af de stillede spørgsmål slet ikke var stillet. Udvalget var på ingen

måde færdig med sagen, og deputationerne havde endnu ikke haft foretræde.

Et femte mindretal (Centrum-Demokraternes medlem af udvalget) indstiller lovforslag til forkastelse, men vil stemme for det af miljø- og energiministeren stillede ændringsforslag.

Ændringsforslag

Til § 2

Af et *mindretal* (V og KF):

1) Nr. 3 affattes således:

»3. § 2, stk. 6, affattes således:

»Stk. 6. Kommunalbestyrelsen kan nedsætte eller ophæve de årlige bidrag for vand fra afværgepumpninger.««

Af *miljø- og energiministeren*, tiltrådt af et *flertal* (udvalget med undtagelse af V):

2) I det under nr. 7 foreslåede § 7 a, stk. 2, ændres »at kloakforsyningen skal« til: »at kommunalbestyrelsen skal«.

Bemærkninger

Til nr. 1

I dag betales der vandafledningsbidrag for vand fra afværgeboringer, der ledes til det offentlige kloaksystem. Da afværgepumpninger foretages af hensyn til grundvandsbeskyttelsen og således tjener et alment samfundsmæssigt formål, og da vandafledningsbidrag udgør en væsentlig udgift i forbindelse med afværgepumpninger, foreslås det i overensstemmelse med Spildevandsudvalgets anbefalinger, at der åbnes mulighed for at fritage vand fra afværgeboringer for vandafledningsbidrag. Der skal fortsat som udgangspunkt betales vandafledningsbidrag af vand fra afværgepumpninger, der bliver ledt til det offentlige kloaksystem, men kommunalbestyrelsen får mulighed for at nedsætte bidraget eller helt lade det bortfalde.

Til nr. 2

Ved en skrivefejl er »at kommunalbestyrelsen skal« i lovforslagets § 7 a, stk. 2, ved ændringsforslaget stillet i betænkningen over lovforslaget blevet ændret til »at kloakforsynin-